

מנהיגים

סינאי חבנאי

מה משותף לחילונית המדריכה בנוער העובד והלומד, משי"צ של של"ח במגמת פיזיקה ומתעמלת מזמרת מבני עקיבא? כולם חברים בארגון LEAD לפיתוח מנהיגות צעירה בישראל

המלצות. משם הדרך למונים האישיים כבר היתה קצרה".
 כל אחד משלושת הצעירים, הוא מדריך עסוק ועמוס. אורי הוא משי"צ (מדריך שליח צעיר) ומפעיל של המיני-מויאון בעירוני א', אירנה היא מדריכה בנוער העובד והלומד ותל"מ מידת כיתה "מופת", גם היא בעירוני א'. תמנע היא מדריכה בבני-עקיבא, מתעמלת בקבוצת האקרובטיקה של "סנונית" ומזמרת במגמת מו"סיקה בתיכון. כל זה עוד מבלי להוכיח עבודה, חברים ומערכת שעות צפופה של כיתה י"א. או איך יש להם בכלל זמן להקמת פרויקטים בקהילה
 תמנע: "זה משהו שאנחנו מאוד רוצים וה' שוב לנו. ב-LEAD אנחנו באמת יכולים לממש את עצמנו ולהפיק את המיטב מעצמנו. כולנו מדריכים ועוסקים כבר בתרומה כואת או אחרת, אבל פה ניתנת לנו ההזדמנות לעשות משהו גדול באמת".
 איך הפרויקט הזה עובד בעצם?

המשך בעמוד 98

צעו דרכו ילמדו החבר'ה את משמעות ההנהגה וההובלה החברתית, כמו שאמר "נעשה ונשמע" ולא להפוך.
 ארגון LEAD קיים כבר 7 שנים, וחבריו הצעירים הקימו כבר עשרות פרויקטים רבי משמעות ברחבי הארץ, שרובם פנו לכיוון העזרה והטיפול של השכבות החלשות. הפרויקטים נבנים בשיתוף פעולה מלא עם משרדי הממשלה - הרווחה, העבודה והחינוך, ודרכם מקבלים היוזמים הצעירים את האינפורמציה והתנאים הבסיסיים הדרושים לבניית הפרויקטים.
 שלושת בני המופת ממודיעין שהתקבלו לאי רגון LEAD עברו קודם לכן מיון ארוך ומפריך ונבחרו מבין 2,400 מועמדים מכל רחבי הארץ כדי לממש את חוונם.
 איך הגעתם ל-LEAD?
 אורי: "נכנסו אלינו נציגים של הארגון, הס' בירו בקצה מה זה והילקו טפסי הרשמה כמו שהרבה גופים אחרים עושים. נרשמנו ואחר כך הגלת בית הספר סיננה את המועמדים ונתנה

במסגרת הפרויקט עוברים בני הנוער סדרה של סמינרים, סדנאות ופעילויות שונות ומתניס בייחוד, תכנון, ניהול וביצוע של פרויקטים אישיים וצוותיים.

נעשה ונשמע

3 צעירים ממודיעין, כולם בני 16 וכולם מו"כשרים ויוצאי דופן: אירנה לבקוב, תמנע קיסנה ואורי דדון, נבחרו להשתתף השנה במיום של LEAD.
 על פניו הארגון נשמע פלצני משהו ואולי גם כמו עוד קבוצת המנסה "להתחזות" לתנועת נוער. אך זו אינה המטרה. הארגון מאמין להלוי טין בידור העתיד" שהוא הבסיס לשינוי חברתי, והשקעה בו תביא לידי המהפכה. בניגוד לתנועות נוער אחרות, שרוב פועלן מתמקד בפעולות ויוזמים, בתנועת הנוער של LEAD מאמינים שהפרויקטים שיקימו הצעירים יהיו הכלי והאמ

חן מורדקוביץ'
 חילונית המדריכה בנוער העובד וה' לומד, משי"צ (מדריך שלח צעיר) במ' גמת פיזיקה ומתעמלת מזמרת מבני עקיבא נפגשו לשיתה. לא, זו לא פתיחה של בדיחה, וגם לא ועידה של ארגון "צו פיוס", אלא חיבור של פנישה לילית עם שלושה תלמידי כיתה י"א שהתכנסו לדיון נוקב על פרויקט-LEAD - המכנה המשותף שהפגיש את שלושתם יחד.
 ארגון LEAD הינו ארגון ללא מטרת רווח, אשר הוקם במימון פרטי ע"י איש עסקים ישראלי במטרה לפתח מנהיגות צעירה בישראל. מדי שנה מאתר הארגון קבוצה של 120 בני-נוער מכל רחבי הארץ, בעלי פוטנציאל ומוטיבציה להוביל, להנהיג ולהשפיע ומציע להם להציג טרף לתוכנית יוקרתית וייחודית זו.

אירנה: "תראי, זה התלך, קודם כל בסמינר רים ובפגישות שלנו לימדו אותנו המון, על דרכי התמודדות, על עמידה בלוח זמנים, על דבקות במטרה, אך לראיין ולדבר עם אנשים ואיך לנהל סתם ולנסות בלי להתייאש. מציגים בפנינו כל מיני גישות ורעיונות שונים, ואיך לבנות ולתכנן פרויקט בצורה הטובה והיעילה ביותר. הרי בתכל'ס כל אחד יכול ללכת ולהחליט שהוא רוצה להקים מעין 'פרויקט' שכזה בקהילה וללכת לעשות אותו. אנחנו לא מקבלים מהם את הנתונים והאינפורמציה לגבי מי צריך עזרה או איזה פרויקט צריך לעשות או משהו שקשור ישי רוח פרויקטים שלנו, אלא מקבלים רק את הכי לימים התיאורטיים."

עזרה לקרבנות אלימות

או מה באמת החברה האלה עושים? מקימים פרויקטים בחברה ובקהילה. נשמע קל? כלל וכלל לא. קודם כל יש להתחיל באיתור ה"צורך", כפי שהם מכנים זאת. אחר כך יש לעשות דרך של תכנון ובנייה ולבסוף מניע שלב הניהול והביצוע. כשהכל הכל תלוי אך ורק בבני הנוער. כשאחם אוזרים "לאחר את הצורך" למה אתם מתכוונים?
אורי: "אנחנו בודקים מהו הצורך החברתי שיש, למה צריך אותו? צריך להגדיר באופן ספציפי צורך קהילתי כלשהו ולהתמקד בו. ולחשוב איך אנחנו נוטלים מענה בפרויקט שלנו לצורך הזה".
ומה ה"צרכים" שאיתרתם?
תמנו: "או ככה, אני מתמקדת בקבוצות של

אירנה: "בחרתי בפרויקט

בשם 'אח בוגר' שבו ניתן למצוא מענה לצרכים של ילדים שזקוקים לתשומת-לב יותר מכל דבר אחר. קראתי לו 'הכי אחי'. היה חשוב לי למצוא ולגייס אנשים שבאמת רוצים לעשות את החונכות הזאת, ושלא יבואו בגלל מחויבות אישית או משהו בסגנון"

ילדים מוכים. יצאתי מהנקודה שאני לא יכולה לסבול שהנפגעים לא יכולים לעשות שום דבר כנגד האלימות".
זה כבד.

"נכון, ובגלל זה לא ניגשים לפרויקט סתם ככה. אני חקרתי המון את הנושא בחודשים האחרונים, פניתי למשרד הרווחה, איתרתי עובדות סוציאליות שאחראיות על התחום ודיברתי איתן המון, אחר-כך פניתי גם לאנשי מקצוע ואנשים שיש להם קשר כזה או אחר לנושא. רק אחרי שקיבלתי את כל האינפורמציה האפשרית, ניגשתי לתכנון, ואז נשאלת השאלה מה הילדים האלה צריכים עכשיו? הרי צריך לטפל בבעיה מהשורש שלה, והשורש הוא כמונן ההורים המ"כים, אבל זה הרי לא כל כך פרקטי שילדה בת 16 תעמוד מול ההורים האלה ולכן אני עובדת עם הילדים, כי ברור לשלושתנו שאת העובדות צריך לתקוף מהשורש, מאיפה שהן מתחילות".

ומה הלאה?

"הגעתי למסקנה שהדבר הכי חשוב עכשיו בשביל הילדים האלה זו מסגרת שתעריך אותם, ונקום שבו הם יוכלו לבטא את עצמם ובכך לפתח בהם ביטחון עצמי שנעלם בעת שהיו אלימות בבת. האלימות יוצרת ילדים כועסים וסגורים רים וכעת צריך למצוא את הדרך להעניק להם בחירה ביטחון ופתיחות. אחרי שבדקתי את הנושא לעומק, התחלתי להפוך ולהתעניין בדרכי הפתרון, וכעת אני הולכת לכיוון של תרפיה בא"מנות, תרפיה בדרמה ותרפיה במוסיקה".
את מבחינה בתרפיה?

"אני לא אעבוד עם הילדים ברמה הזאת. אני אשיג את אנשי מקצוע שיעשו זאת. ברור לי שהיה צורך לפנות אליהם להתנדבות או אילו אפילו למצוא ספונסרים שיתמכו כלכלית ב"פרויקט ודרכם לממן את שר אנשי המקצוע. בכל מקרה אני לומדת את הנושא ומתמקדת בו כר עכשיו לפני שאני מתחילה איתו".
איפה אמרו הפרויקט לפעול?

"כרגע במעונות לנשים מוכות שנמצאות שם עם ילדיהם שגם עברו את ההתעללות. המ"כ עונות האלה נמצאים בת"א כי שם יש את מספר קורבנות האלימות הגדול ביותר ולכן שם יש גם את הצורך הכי גדול כרגע בפרויקטים שיש הסוג הזה. אבל עם הזמן ובהתאם להתפתחות הנושא אני אניע גם לפה".

אח בוגר זה "הכי אחי"

אירנה לבקוב בחרה להתחיל את הפרויקט שלה פה במודיעין: "ידעתי שאני רוצה לעבוד עם ילדים, אני יודעת שאני אוהבת את האינטראקציה איתם מההדרכה שלי בתנועה. בסמינר של LEAD הראו לנו פרויקטים של חברה אחת רים שהתעסקו עם ילדים נזקקים וכאלה שהיו צריכים עזרה. בכלל לא ידעתי איך לפנות לזה, מאיפה להתחיל בכלל. ואז אמרו לי לפנות ל"שכת הרווחה. פניתי, ובמקרה נפלת על מישהי שמכירה את LEAD והיא גם ידעה לכוון אותי לבעלי המקצוע שחיפשתי. כך קבעתי פגישה עם האחראית על אזור מודיעין והסברתי לה בדיוק מה אני מתכוונת לעשות ולמה. אחר כך ביקשתי נתונים לגבי המצב פה במודיעין ושתברר אם יש בכלל צורך בפרויקט מסוג זה בעיר. לרבייה, הצורך הוא גדול מאוד ואני רק צריכה לבחור את התחום הספציפי שאני רוצה לעסוק בו".

במה בחרת?
"בחרתי בפרויקט בשם 'אח בוגר' שבו ניתן לתת מענה לצרכים של ילדים שזקוקים לת"ש-ומת-לב יותר מכל דבר אחר. קראתי לו 'הכי אחי'."

היה חשוב לי למצוא ולגייס אנשים שבאמת רוצים לעשות את החונכות הזאת, ולא עושים את זה בגלל מחויבות אישית או משהו בסגנון".
אבל פרויקט "אח בוגר" כבר קיים במודיעין.
"תראי, זה נכון שכל אחד מאיתנו רצה לע"שות תקדים, ומשהו ענק ומפוצץ שבאמת יתרום מכיוון שעד היום לא הלכו בו ונתנו לו מענה. אבל או אתה פוגש את הילדים האלה, שלא

הגיעו אליהם עדיין, שפרויקט 'אח בוגר' עדיין לא הגיע אליהם והם נותרו ללא מענה. או אני רוצה לפנות לילדים האלה".
איך?

"הבחרה ממשרד הרווחה איתרה לי את ה"לדים שבאמת צריכים עזרה, ואני מאתרת את החונכים. בחרתי בשכבת ט' של העיר, כינתיים נכנסתי רק לשכבת ט' בעירוני א', אבל בקרוב

תמנו: "ב" LEAD אנחנו

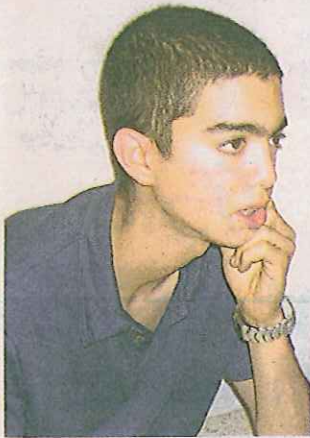
באמת יכולים לממש את עצמנו ולהפיק את המיטב מעצמנו. כולנו מדריכים ועוסקים כבר בתרומה כזאת או אחרת, אבל פה ניתנת לנו ההזדמנות לעשות משהו גדול באמת"

אני אפנה גם לשכבות ט' בעירוני ב' ו-ג'. הסב"רתי בכיתות מה בדיוק אני עושה ונתתי סימלואו טפסים, עברתי עליהם ועכשיו אני מומנת לראיונות אישיים כל אחד ואחד. היה לי הכי חשוב שמי שהצנתי לו את העניין הוא יבין שהוא לא לבד, כי בתור מדריכה אני יודעת כמה זה קשה להרגיש לבד ושאינו גב. לכן בחרתי שאני מלווה את כולם לאורך כל החונכות, יהיו פגישות חודשיות איתי ועם הקבוצה, אני אפגש גם עם הילדים מדי פעם בפעם כדי לראות אם יש תיאום בין הצפיפות שלהם למה שהם מקבלים".

מדע האהבה

הרעיון של אורי נולד מתוך האהבה שלו למ"דעים ומתוך העיסוק היומיומי שלו בפעילות המיני-מוזיאון" בעירוני א'.
אורי: "שמתי לי את המדעים כמטרה, כי זה משהו שאני מאוד מתעניין בו ואוהב אותו, ואני רוצה להגביר את האהבה הזאת גם אצל ילדים אחרים. מדובר באהבה למדעים, לכל תחומי ונו"שאי המדע. זה נובע מהמנחה שמצאתי של תלי-מידי התיכון לא ללכת למקצועות המדעיים, ול"בחר במקצועות אמנותיים כמקצועות בחירה בתיוון".

אני חושב שזה דבר מאוד חשוב שלא נותנים לו מספיק תשומת-לב. חיפשתי את הגורם שבי יניע את חברה' להירתע מהמקצועות האלה והג"י

אורי: "אני רוצה לבנות בעזרת בני נוער אחרים מקום לילדים שיוכלו ליהנות בו ולכייף דרך המדע והטכנולוגיה. מצאתי שבמקום כמו רמלה דבר מסוג זה נחוץ מאוד"

עתי למסקנה שזה מתחיל מגיל צעיר, ואם אתה לא חושף ילדים מגיל צעיר לנושאים האלה זה מרחיק אותם. הפתרון שאני חושב שיכול להיות מצוין בשביל הבעיה הזו, זה משהו דומה למיני-מוזיאון שקים פה".
רעיון מעניין.

"נכון, אני נמצא כבר במעגל עם בית ספר ברמלה, שם אני מתכוון לבנות תוכנית לעידוד המדע בעזרת גופים כמו מוזיאון המדע, האוניברסיטה העברית לראות אם הפתרון שלי אפקטיבי. אני רוצה לבנות בעזרת בני נוער אחרים שחשתי לאהבה שלי, מקום לילדים שיוכלו ליהנות בו ולכייף דרך המדע והטכנולוגיה. מצאתי שבמקום כמו רמלה דבר מסוג זה נחוץ מאוד".

הרעיונות והפרויקטים של המנהיגים הצעיר רים הם ללא ספק מרתקים ומיוחדים, וכל אחד מהם מונח לצורך אחר ולמקום אחר בקהילה. אך חשוב להם להגביר שפויקטים אלו הם רק כלי ואמצעי להשגת מטרה אחרת לגמרי. תמנו: "המטרה האמיתית היא לפתח אותנו, הדברים שאנחנו בונים הם הדרך שלנו והאמצעי שלנו ללמוד ולפתח את עצמנו. מצאנו דרך ומקום שבו אנחנו יכולים לממש את עצמנו ואת הכישורים שלנו בצורה הכי גדולה והכי אפקטיבית שיש. מנהיגות חמיר היתה לי, ובחיי היומיום הצפופים והעמוסים שלנו יש מעט מאוד פעמים שאנחנו יכולים למצוא נקודה לעצור, להסתכל סביבנו ולהחליט לשנות, ואחר-כך באמת לעשות עם זה משהו. דרך מה שאני עושה עכשיו מוארת עיני, אני לומדת להעריך דעות ורעיונות של אנשים, יש לכל אחד מאיתנו כישור, ומדהים לראות איך כל אחד לוקח את זה למקום אחר לגמרי ועושה עם זה פרויקט אחר".

אירנה: "כל אחד יכול לעשות את מה שאני חנו עושים: זה העניין. אנחנו לא מקבלים את הרעיונות והנתונים מארגון LEAD אלא רק את הדרך והדחיפה. אנחנו מיעוט וחשוב שאנשים ידעו שכל אחד יכול לעשות שינוי. ואף אחד אחר לא יעשה אותו אם הם לא יקימו ויחליטו שהם עושים אותו בעצמם זה מה שאנחנו החלטנו, שאנחנו לא נשב בשקט".